

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0578

Atsparumas ir nelaimių rizikos mažinimas besivystančiose šalyse

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES požiūrio į atsparumą ir nelaimių rizikos mažinimą besivystančiose šalyse: per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 210 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 20 d. Europos konsensuą dėl vystymosi,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 18 d. Europos konsensuą dėl humanitarinės pagalbos,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos komunikatą „Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos veiksmų plano laikotarpio vidurio peržiūra. Veiksmingų principinių ES humanitarinių veiksmų vykdymas“ (COM(2010) 0722),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 3 d. Komisijos komunikatą „ES požiūris į atsparumą. Per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis“ (COM(2012)0586) (toliau 2012 m. Atsparumo komunikatas),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 19 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Atsparumo krizių ištiktose šalyse veiksmų planas 2013–2020 m. laikotarpiu“ (SWD(2013)0227),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 28 d. Tarybos išvadas dėl ES požiūrio į atsparumą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 23 d. Komisijos komunikatą „Nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse ES paramos strategija“ (COM(2009)0084),
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse ES paramos strategijos įgyvendinimo planas 2011–2014 m. laikotarpiu“ (SEC(2011)0215),
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 18 m. Tarybos išvadas dėl „Nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse ES paramos strategijos“,
- atsižvelgdamas į JT Hyogo 2005–2015 m. veiksmų programą, patvirtintą Japonijoje surengtoje pasaulinėje konferencijoje dėl nelaimių prevencijos, taip pat patvirtintą Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucija A/RES/60/195, ir jos vidurio laikotarpio persvarstymą,
- atsižvelgdamas į 2001 m. balandžio 23 d. Komisijos komunikatą „Pagalbos, atstatymo ir vystymosi susiejimas – vertinimas“ (COM(2001)0153),
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos komunikatą „Socialinė apsauga Europos Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo srityje“ (COM(2012)0446),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“ ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją „Geresnis Europos reagavimas į nelaimes. Civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos vaidmuo“ ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 50 E, 2012 2 21, p. 30.

⁽²⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 31.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 27 d. Komisijos komunikatą „Pasiturimas gyvenimas visiems. Skurdo panaikinimas ir tvarios pasaulio ateities užtikrinimas“ (COM(2013)0092),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637) ir į Tarybos išvadas, priimtas 2012 m. gegužės 14 d.,
 - atsižvelgdamas į veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystės, dėl kurios susitarta 2011 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 1 d. Pusane (Pietų Korėja) vykusiame 5-ame aukšto lygio forume pagalbos veiksmingumo klausimais, principus,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 13 d. rezoliuciją „Tūkstantmečio vystymosi tikslai. Programos po 2015 m. apibrėžimas“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 25 d. Tarybos išvadas dėl visa apimančios laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės,
 - atsižvelgdamas į JT konferencijos tvaraus vystymosi klausimais, kuri įvyko 2012 m. birželio mėn. Rio de Žaneire, Brazilijoje (Rio+20), baigiamąjį dokumentą „Ateitis, kurios norime“ ir visų pirmą į jos sprendimus dėl nelaimių rizikos mažinimo,
 - atsižvelgdamas į Pasaulinės nelaimių rizikos mažinimo platformos ketvirtosios sesijos, kuri vyko 2013 m. gegužės 19–23 d. Ženevoje (Šveicarija), darbą,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 12 d. Komisijos komunikatą „Išorės pagalbos priemonės motinų ir vaikų mitybai gerinti. ES politikos programa“ (COM(2013)0141),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą (A7-0375/2013),
- A. kadangi Komisijos 2012 m. komunikate „ES požiūris į atsparumą“ atsparumas apibūdintas kaip „asmens, namų ūkio, bendruomenės, šalies ar regiono gebėjimas atremti sunkumus ir sukrėtimus, prie jų prisitaikyti ir greitai atsigausti“;
- B. kadangi nelaimių rizikos mažinimas (NRM) yra esminė atsparumo užtikrinimo sąlyga; kadangi NRM apima pavojų analizę ir jų valdymą, kuriais siekiama mažinti pažeidžiamumą kilus pavojui, ir veiklą, kuria visais lygmenimis, pradedant vietos ir baigiant tarptautiniu, stiprinamas pasirengimas, prevencija ir mažinamas pažeidžiamumas;
- C. kadangi pagalbos, reabilitacijos ir vystymosi susiejimas yra svarbi atsparumo požiūrio priemonė, padedanti įveikti veiklos ir finansavimo trūkumus perėjimo nuo pagalbos prie pagalbos vystymuisi etapais;
- D. kadangi Hyogo veiksmų programa yra neįkainojama nelaimių rizikos mažinimo darbotvarkės įgyvendinimo visame pasaulyje skatinimo priemonė, ir kadangi ji baigiasi 2015 m.; kadangi tikimasi, kad 2015 m. pradžioje Japonijoje vyksiančioje pasaulinėje konferencijoje nelaimių rizikos mažinimo klausimais bus patvirtinta NRM sistema, kuri bus taikoma laikotarpiu po 2015 m.;
- E. kadangi atliekant Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos laikotarpio vidurio peržiūrą pažymėta, jog NRM srityje pasiekta pažangos, bet labai svarbu toliau daryti konkrečią pažangą;
- F. kadangi, JT duomenimis, nuo 1992 m. per nelaimės nukentėjo 4,4 mlrd. žmonių, padaryta žala siekė 2 trln. JAV dolerių, o 1,3 mln. žmonių žuvo; kadangi 2011 m. dėl nelaimių patirtų nuostolių suma viršijo 300 mlrd. JAV dolerių; kadangi, remiantis Azijos plėtros banko skaičiavimais, investavus vieną dolerį į nelaimių rizikos mažinimą regione, kuriame yra didelė nelaimių tikimybė, būtų sutaupyta mažiausiai keturi doleriai išlaidų pagalbai ir reabilitacijai ateityje;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0283.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- G. kadangi šiandienos globalizuotame pasaulyje tiekimo grandinės yra tarpusavyje susijusios ir viename regione patirti ekonominiai nuostoliai sukelia padarinių visame pasaulyje; pavyzdžiui, nustatyta, kad dėl 2011 m. Tailandą ištikusių potvynių pramonės gamyba pasaulyje sumažėjo 2,5 proc.;
- H. kadangi dėl nelaimių patiriami nuostoliai auga, nes klimato kaita sukelia pavojingesnius su oro sąlygomis susijusius reiškinius, be to, vyksta sparti ir netinkamai valdoma urbanizacija, daugėja gyventojų, blogėja dirvožemio būklė ir senka gamtos išteklių; kadangi daugelį besivystančių šalių regionų vis dažniau ištinka maisto ir mitybos krizės;
- I. kadangi NRM ir atsparumo pastangos turi būti papildomos, o ne turi pakeisti išsivysčiusių šalių pastangas mažinti jų indėlį į klimato kaitą;
- J. kadangi finansinės konsolidacijos laikais būtina išteklius naudoti veiksmingai ir efektyviai; kadangi NRM finansavimas turi remtis ilgalaikę perspektyva, kuri turėtų atspindėti realius pavojus, o pagrindinis dėmesys turėtų būti sutelktas į pagalbą, teikiamą labiausiai pažeidžiamoms šalims ir grupėms;
- K. kadangi Kinija skyrė 3,15 mlrd. JAV dolerių potvynių poveikiui sumažinti, taip išvengdama nuostolių, kurių suma sudarytų 12 mlrd. JAV dolerių; kadangi kiti sėkmingos veiklos pavyzdžiai – tai Bangladešas, Kuba, Vietnamas ir Madagaskaras, kuriems pavyko žymiai sumažinti meteorologinių pavojų, pvz., tropinių audrų ir potvynių, poveikį patobulinus ankstyvo perspėjimo sistemas, pasirengimo nelaimėms ir kitas rizikos mažinimo priemones;
- L. kadangi daugelyje šalių privačiojo sektoriaus investicijos sudaro didelę visų investicijų dalį ir kadangi šalių ekonominis vystymasis ir atsparumas nelaimėms priklauso nuo privačiojo sektoriaus investicijų į nelaimių rizikos mažinimo priemones;
- M. kadangi JT prognozuoja, kad iki 2050 m. pasaulio miestų gyventojų skaičius padidės 72 proc. ir kad labiausiai miestai augs mažiau išsivysčiusiose šalyse, taigi žymiai padaugės žmonių, kuriems kyla nelaimių rizika;
- N. kadangi nelaimės gali pagilinti kitas problemas, tokias kaip didelis skurdas, aprūpinimo maistu trūkumas ir neprievalgis;
- O. kadangi dėl netvaraus vystymosi planavimo ir praeityje vykdytos veiklos padidėjo daugelio šalių gyventojų pažeidžiamumas nelaimių atvejais; kadangi prieš rengiant vystymosi planus ir programas turi būti atlikti nelaimių rizikos vertinimai;
- P. kadangi dėl nepakankamo ES valstybių narių ir kitų paramą teikiančių šalių veiklos koordinavimo pasibaigus krizinėms situacijoms sumažėja bendrų pastangų poveikis; kadangi stiprinant paramą teikiančių šalių veiklos koordinavimą pasibaigus krizei ir didinant atsparumą galima sutaupyti daug lėšų ir veiksmingiau siekti vystymosi tikslų;
- Q. kadangi pasaulinė vertinimo ataskaita šiuo metu laikoma patikimu bendru nelaimių rizikos ir pažeidžiamumo tendencijų analizės šaltiniu; kadangi tikslų duomenų apie nelaimių sukeltus nuostolius trūkumas tebėra didelė problema;
- R. kadangi regioninė integracija skatina sėkmingą ekonominę, politinę ir socialinę raidą;
- S. kadangi žemės perleidimas turi būti reglamentuojamas, kad nebūtų padaryta žalos kaimo gyventojams;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

ES požiūris į atsparumą

1. palankiai vertina Komisijos 2012 m. komunikatą „ES požiūris į atsparumą“ ir jo tikslus; ragina Komisiją energingai siekti įgyvendinti komunikate pateiktus pasiūlymus ir užtikrinti, kad būtų toliau plėtojamas ilgalaikis požiūris į atsparumo stiprinimą ir NRM, kuris apimtų humanitarinę ir vystymosi pagalbą ir kuriuo būtų užtikrinta jų aiški sąsaja;
2. palankiai vertina 2013–2020 metų atsparumo didinimo veiksmų planą, skirtą šalims, kuriose yra didelė krizių tikimybė, ir jo prioritetus; ragina Komisiją kartu su EIVT įgyvendinti jo pasiūlymus ir prioritetus ir užtikrinti, kad siekiant šių tikslų būtų daroma nuosekli pažanga;
3. yra susirūpinęs dėl to, kad Tarybos išvadose dėl visa apimančios laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės atsparumo aspektai, konkrečiai NRM, paminėti tik trumpai; mano, kad šiems klausimams laikotarpio po 2015 m. darbotvarkėje turi būti skiriama daugiau dėmesio;
4. ragina Komisiją aktyviai integruoti atsparumo priemones į humanitarinės ir vystymosi pagalbos programavimą; pabrėžia, kad reikia užtikrinti glaudesnę trumpalaikės humanitarinės pagalbos ir ilgalaikio vystymosi programavimo sąsają ir kad tai turėtų atspindėti ES bendrame požiūryje į atsparumą;
5. mano, kad laikantis ES požiūrio į atsparumą pagrindinis dėmesys turi būti skiriamas pažeidžiamiausiems, neturtingiausiems ir labiausiai socialiai atskirtiems gyventojams, kuriems kyla didelė rizika nukentėti, ypač stichinių nelaimių metu, ir kurie yra menkai apsaugoti nuo tokių sukrėtimų, įskaitant įvykius, kurie vystosi palaipsniui; pabrėžia, kad laikantis ilgalaikis požiūrio į atsparumą turi būti siekiama šalinti pagrindines rizikos bei pažeidžiamumo priežastis ir gerokai sumažinti esminius rizikos veiksnius;
6. pabrėžia, kad ES, laikydamosi ilgalaikio požiūrio į atsparumą, turėtų spręsti ekosistemos, ypač žemės ūkio, vandens, biologinės įvairovės ir žuvų išteklių, padėties blogėjimo klausimą, ir ragina ES priimti nuoseklią politiką, kuria taikant ES rizikos mažinimo strategiją būtų siekiama mažinti pažeidžiamumą – tai galima pasiekti naudojant tvarius žemės ūkio gamybos metodus ir sistemas, pvz., sėjomainą, žemės ūkio ekologiją, žemės ūkio miškininkystę, ekologinį ūkininkavimą ir smulkų ūkininkavimą;
7. ragina Komisiją savo atsparumo darbotvarkėje ypatingą dėmesį skirti pažeidžiamoms šalims ir toms šalims, kuriose yra krizių tikimybė, ir investuoti į vietos institucijų stiprinimą, kad būtų užtikrintas stabilumas ir pagrindinių paslaugų teikimas pažeidžiamiesiems gyventojams;
8. pabrėžia, kad atotrūkis tarp humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi etapų gali būti įveiktas taikant pagalbos, reabilitacijos ir vystymosi susiejimo priemones, kuriomis siekiama užtikrinti humanitarinės ir vystymosi sričių veiklos tarpusavio sąveiką; mano, kad svarbu į tai labiau atkreipti dėmesį pereinamojo laikotarpio strategijose ir kuriant lygiagrečius humanitarinės pagalbos ir vystomojo bendradarbiavimo ryšius, visų pirma šalyse, kuriose yra didelė nelaimių tikimybė, užsitęsusių krizių metu ir šalyse, atsigaunančiose po nelaimių;
9. pabrėžia, kad šalys, kuriose yra didelė gaivalinių nelaimių grėsmė, turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį ir tapti pagrindiniu subjektu, nustatančiu savo prioritetus ir pereinamojo laikotarpio strategijas, kurios iš humanitarinės pagalbos taptų ilgalaikio vystymosi strategija, kadangi šios šalys geriau išmano vietos aktualijas ir gali geriau nustatyti, kas geriausia jų bendruomenėms;
10. pabrėžia, kad klimato kaita padidina pagrindinius rizikos veiksnius, todėl į ją reikia atsižvelgti atsparumo strategijose ir ypač prisitaikymo prie klimato kaitos strategijose;

Nelaimių rizikos mažinimas kaip esminis atsparumo stiprinimo aspektas

11. pabrėžia, kad ekonominiu požiūriu žymiai naudingiau investuoti į NRM priemones prieš įvykstant nelaimėms nei finansuoti reagavimo į nelaimes priemones, taikomas po įvykio; todėl ragina toliau investuoti į NRM ir atsparumo strategijas besivystančiose šalyse, ypač pažeidžiamiausiuose regionuose, ir įtraukti šias investicijas į nacionalinius vystymosi planus;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

12. pabrėžia, kad veiksmingu reagavimo į nelaimės priemonių valdymu atsižvelgiama į sistemos, pagal kurią galima nedelsiant sutelkti reikiamus išteklius, įgyvendinimą;
13. pabrėžia, kad būsimu vystymosi programavimo ciklo metu NRM turėtų būti teikiamas prioritetas, o su NRM susiję aspektai turėtų būti įtraukti į paramos vystymuisi ir humanitarinės pagalbos visoms pažeidžiamoms šalims ir šalims, kuriose yra didelė nelaimių rizika, programavimą;
14. ragina ES, jos valstybes nares ir šalių partnerių vyriausybes gerinti ir plėtoti nelaimių rizikos mažinimo strategijas besivystančiose šalyse įgyvendinant rizikos vertinimo programas ir tobulinant išankstinio perspėjimo sistemas, ypač pažeidžiamose šalyse ir šalyse, kuriose yra didelė nelaimių rizika, stiprinant pasirengimą nelaimėms, kad visais lygmenimis būtų užtikrintos veiksmingos priemonės, ir remiant tvaresnį vystymosi planavimą šalyse partnerėse;
15. ragina šalis partneres sukurti apskaitos sistemas, kurias taikant būtų galima fiksuoti vietoje patiriamus nuostolius ir keistis informacija vietos ir nacionaliniu lygmenimis planavimo ir statistiniais tikslais; pažymi, kad tam tikro standartizacijos lygio užtikrinimas gali padėti tiksliau fiksuoti nuostolius regioniniu lygmeniu ir taip prisidėti prie regioninio bendradarbiavimo;
16. ragina ES ir jos valstybes nares bei šalis partneres žemės valdymo reformos ir žemės registravimo mechanizmų programose apsarstyti aplinkosaugos tvarumą ir nelaimių rizikos valdymą;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad NRM ir prisitaikymas prie klimato kaitos yra vienas su kitu susiję klausimai, todėl ragina Komisiją ir visus subjektus toliau integruoti NRM ir prisitaikymo prie klimato kaitos strategijas, kaip, be kita ko, ir nacionalines prisitaikymo prie klimato kaitos veiksmų programas (angl. NAPA), ir įtraukti jas į 11-ąjį EPF, siekti gauti konkrečią finansinę paramą, pvz., įgyvendinant Pasaulinį kovos su klimato kaita aljansą, ir koordinuoti pastangas, siekiant suderinti šią veiklą;
18. pritaria požiūriui, kuriuo remiama TVT ir NRM sistemų, kurios bus taikomos po 2015 m., darna ir papildomumas; mano, kad tolesnio laikotarpio TVT ir HVP (Hyogo veiksmų programa) procesų metu reikia atsižvelgti į dabartinių sistemų rezultatus ir remtis labiausiai nuo stichinių nelaimių ir krizių nukentėjusių šalių patirtimi; pakartoja, kad NRM, klimato rizikos valdymo ir atsparumo aspektus reikia tvirtai integruoti į sistemą, kuri bus taikoma po 2015 m.;

Tvarus vystymasis, socialinė apsauga ir bendruomenių atsparumas

19. pabrėžia, kad pagal atsparumo požiūrį turi būti užtikrinta tvari nauda pažeidžiamiausioms visuomenės grupėms, ypač toms, kurios gyvena didelio skurdo sąlygomis, neoficialiose gyvenvietėse ar lūšnynuose, taip pat vietos gyventojams, ir kurių nelaimių rizikos lygis labai aukštas;
20. pabrėžia, kad tvarus vystymasis turi būti laikomas neatsiejama NRM dalimi; pripažįsta, kad ilgalaikė pažanga gali būti užtikrinta tik skiriant dėmesį pagrindiniams veiksniams, dėl kurių bendruomenės ar individai tampa labiau pažeidžiami, tokiems kaip prastas aplinkos valdymas, nepakankama infrastruktūra, dirvožemio erozija ir netinkamas miestų planavimas;
21. supranta, kad besivystančiose šalyse, ypač mažas pajamas gaunančiose šalyse, didelė dalis namų ūkių, gyvenančių nuolatiniam skurde, turi labai menką socialinę apsaugą arba neturi jokios, todėl stichinių ar žmogaus sukeltų nelaimių atveju dar labiau nukentima; ragina Komisiją savo vystomojo bendradarbiavimo programose toliau skatinti socialinės apsaugos priemones, numatant konkrečius veiksmus atitinkamų valstybių sistemoms tobulinti, prevencijos priemones ir draudimą nuo stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių;
22. ragina daugiau dėmesio skirti nedidelio masto nelaimėms, į kurias būtina sutelkti dėmesį laikantis atsparumo požiūrio, ir didinti dėl nedidelio masto nelaimių bendruomenių patiriamos žalos ir tų nelaimių poveikio joms matomumą;
23. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į nelaimių ir avarių aplinkybes, reikia stiprinti ir plėtoti švietimą ir gerinti informacijos bei žinių sklaidą, rinkimą ir perdavimą, nes tai padės stiprinti bendruomenių atsparumą, skatinti elgsenos pokyčius ir formuoti pasirengimo nelaimėms kultūrą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

24. pabrėžia svarbų vaidmenį, kurį gali atlikti vietos valdžios institucijos ir vietos ir nacionalinės pilietinės visuomenės organizacijos stiprinant atsparumą ypač pažeidžiamose šalyse ir šalyse, kuriose yra didelė krizių tikimybė, ir ragina vietos valdžios institucijas, konsultuojantis su vietos bendruomenėmis ir pilietinės visuomenės organizacijomis, parengti darnias ir koordinuotas atsparumo strategijų įgyvendinimo priemones;

25. pabrėžia, kad turėtų būti nustatyti griežtos atskaitomybės ir stebėsenos mechanizmai, įtraukiant vietos valdžios institucijas, vystymosi partnerius, mokslininkus, pilietinės visuomenės, žiniasklaidos ir plačiosios visuomenės atstovus, kad būtų gerinamos galimybės gauti informaciją ir didinamas informuotumas apie NRM strategijų poreikį ir atsparumą; ragina reguliariai rinkti duomenis, be kita ko, meteorologinius duomenis ir duomenis, susijusius su derliumi, gyvuliais, rinkų veikimu, vaikų ir skurdžiausiai gyvenančių žmonių mitybos sąlygomis, taip pat esamais NRM mechanizmais ir prieiga prie pagrindinių paslaugų; ragina reguliariai pranešti ir skelbti šiuos duomenis viešai prieinamose platformose, kad būtų sudarytos geresnės galimybės susipažinti su informacija, iš anksto išpėti ir pagerinti padėti;

Per aprūpinimo maistu krizes ir ankstesnes nelaimes įgyta patirtis

26. atkreipia dėmesį į tai, kad po nelaimių ir nepaprastųjų padėčių dažnai kyla maisto krizės ir nukentėję gyventojai, ypač vaikai, netinkamai maitinasi; taip pat pabrėžia, kad maisto krizės yra savaime nelaimės, todėl į programavimo sprendimus turi būti sistemingai įtraukiamas didesnis atsparumo požiūris, pagal kurį daugiausia dėmesio turi būti skiriama aprūpinimui maistu ir mitybos gerinimo priemonėms;

27. ragina ES pasimokyti iš pastaraisiais dešimtmečiais vykdytos savo bendradarbiavimo politikos ir pateikti pasiūlymus, kuriais praktiškai skatinamas politikos suderinamumas vystymosi labui susiejant paramą vystymuisi ir kitas ES politikos sritis, pvz., žemės ūkio, prekybos, mokesčių sistemų, klimato kaitos ir investicijų politikos sritis;

28. ragina Komisiją įtraukti žemės grobimo klausimą į savo politinį dialogą su besivystančiomis šalimis, kad politikos suderinamumas būtų nacionalinio ir tarptautinio lygmenų vystomojo bendradarbiavimo pagrindas, ir būtų vengiama smulkiųjų ūkininkų nuosavybės nusavinimo, neturtingų žmonių pažeidžiamumo didinimo kaimo vietovėse ir netvaraus žemės ir vandens naudojimo;

29. pažymi, kad maisto ir mitybos krizės tampa vis dažnesnės Sahelio regione ir Somalio pusiasalio regionuose, kur milijonai žmonių negali gauti tinkamo maisto; pažymi, kad 2011 m. Somalio pusiasalio maisto krizė ir 2012 m. maisto krizė Sahelio regione parodė, kad teikiant vien humanitarinę pagalbą negali nei būti nutrauktas lėtinis bado ir netinkamos mitybos ciklas, nei būti pašalintos jų pagrindinės priežastys; pabrėžia, kad svarbu šalinti giliau slypinčias nuolatinio apsirūpinimo maistu nesaugumo šiuose regionuose priežastis, t. y. prastos prieigos prie tinkamų pagrindinių paslaugų ir švietimo, didelio skurdo, nepakankamos paramos nedidelio masto žemės ūkio gamybai ir gyvulių laikymui, galimybių naudotis žeme problemų, aplinkos būklės blogėjimo, spartaus gyventojų skaičiaus augimo, rinkos nepakankamumo, mažėjančios maisto gamybos vienam gyventojui ir prasto valdymo problemos; pabrėžia, kad pagrindinės priežastys, dėl kurių šiandien kyla maisto krizės, yra sudėtingesnės nei anksčiau, be to, jos, pvz., susijusios su vis dažnesniais rinkų ir kainų sukrėtimais, kurių neigiamas poveikis, tikėtina, bus didesnis skurstantiems žmonėms;

30. pažymi, kad nuolatinis aprūpinimo maistu ir mitybos neužtikrinimas yra pirmas ir svarbiausias pažeidžiamumo, dėl kurio kyla maisto krizės, veiksnys, nes dėl jo mažėja žmonių gebėjimas pasirengti pavojams, atlaikyti krizes ir atsigaivinti po jų; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad dėl nuolatinio aprūpinimo maistu ir mitybos neužtikrinimo atsiranda ilgalaikių neigiamų padarinių, dėl kurių mažėja žmogiškasis kapitalas, nes sutrinka vaikų augimas ir neigiami paveikiami visuomenių gebėjimams vystytis; pripažįsta, kad labai brangu ir sudėtinga kovoti su aukštų ir labai nepastovių maisto kainų krizėmis; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisijos apibrėžtas atsparumo požiūris – žingsnis teisinga kryptimi siekiant išspręsti pagrindines pažeidžiamumo priežastis, kurių svarbiausia – nuolatinis aprūpinimo maistu ir mitybos neužtikrinimas;

31. mano, kad ES atsparumo veiksnių planu turėtų būti siekiama įgyvendinti politikos suderinamumą vystymosi labui ir spręsti klausimus, susijusius su aprūpinimo maistu užtikrinimu ir atsparumu klimato kaitai, panaikinant netvairią praktiką, pvz., žemės ūkio produktų dempingą ir nesąžiningas prekybos taisykles; ragina ES tvaraus žemės ūkio klausimą nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis spręsti laikantis holistinio požiūrio;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

32. palankiai vertina tiek bendrą pagalbos vystymosi ir humanitarinės pagalbos požiūrį, tiek regioninį požiūrį, išdėstyta ES iniciatyvoje „Somalio pusiasalio atsparumo didinimas“ (iniciatyva SHARE) ir ES vadovaujamoje Sahelio atsparumo didinimo partnerystėje (iniciatyva AGIR), skirtoje Sahelio regionui; ragina skirti dar didesnę dėmesį šiems regionams ir siekti dar glaudesnio nacionalinių vyriausybių, tarptautinių paramą teikiančių šalių, pilietinės visuomenės ir privataus sektoriaus bendradarbiavimo ir veiklos koordinavimo šalinant atotrūkį tarp vystymosi ir humanitarinės pagalbos, t. y. tarp įprastų ir krizėms skirtų priemonių;

33. ragina sukurti veiksmingą požiūrį į atsparumą, kuris turi būti tarpinstitucinis, suderintas, išsamus ir sisteminis bei apimti įvairius aspektus, pvz., nuspėjamų ir tikslingų socialinės saugos tinklų labiausiai pažeidžiamoms grupėms sukūrimą, kuriais ne tik būtų garantuota, kad namų ūkiams per krizes būtų nedelsiant sudarytos sąlygos gauti maisto, bet taip pat užtikrintas greitas atsigavimas bei atsparumas būsimiems sukrėtimams; ragina parengti vaikų neprievalgio mažinimo priemones, kurios turėtų tapti svarbiausiu atsparumo stiprinimo veiksmu suderintuose nacionaliniuose planuose, visų pirma pirmenybę teikiant vaikams iki dvejų metų ir nėščioms moterims;

34. pažymi, kad duomenys iš Nigerio, Burkina Faso ir Malio rodo, jog taikant pigius agroekologinius metodus, ypač žemės ūkio ir miškų ūkio, dirvožemio ir vandenų apsaugos srityse, pagerėjo smulkiųjų ūkininkų atsparumas aprūpinimo maistu neužtikrinimui; tačiau pabrėžia, kad vien žemės ūkio ir ekologinės žemdirbystės priemonėmis neįmanoma įveikti struktūrinių aprūpinimo maistu neužtikrinimo priežasčių; ragina į žemės ūkio intervencijos priemones įtraukti ne žemės ūkio komponentus ir užtikrinti, kad geresnė mityba būtų numatyta kaip aiškus žemės ūkio programų tikslas; be to, ragina užtikrinti, kad moterys ūkininkės taip pat galėtų naudotis programomis ir kad rengiant žemės ūkio programas būtų atsižvelgiama į kliūtis, atsiradusias dėl lyčių nelygybės (pvz., galimybę naudotis žeme, kreditus, informavimo paslaugas ir sąnaudas);

Geresnis pastangų koordinavimas ir tinkamesnių finansavimo metodų taikymas

35. pažymi, kad valstybėms narėms ir ES institucijoms labai svarbu geriau koordinuoti savo vystymosi ir humanitarinę veiklą ir bendradarbiauti, kad jų pagalba taptų veiksmingesnė; atkreipia dėmesį į 2013 m. birželio mėn. Europos Parlamento tyrimą „Nepriklausomo Europai išlaidos vystymosi politikos srityje“, kuriame nustatyta, kad kasmet būtų galima sutaupyti 800 mln. EUR, jei paramą teikiančios šalys sutelktų jų pagalbą pastangas mažesniai skaičiui šalių ir veiklos rūšių, ir kad per metus būtų galima papildomai sutaupyti 8,4 mlrd. EUR taikant geresnius tarpvalstybinio lėšų paskirstymo modelius;

36. pažymi, kad mobiliųjų smulkiųjų gyvulių augintojų indėlis yra svarbus gaminant mėsą, pieną ir kraują tose vietovėse, kurios netinkamos ūkininkauti kitais būdais; atkreipia dėmesį į svarbų jų vaidmenį aprūpinant maistu bendruomenę ir teigiamą jų indėlį aprūpinimo maistu ir mitybos užtikrinimo srityje, kaip matyti iš įrodymų sausringose ir pusiau sausringose vietovėse, kurie rodo, kad ganyklų vietovėse gyvenantys vaikai dažnai yra labiau aprūpinti maistu nei gyvenantys miestuose ir kaimuose; todėl ragina kuriant žemės ūkio intervencijas ir programas atsižvelgti į šių ganyklų vietovių gyventojų teises ir poreikius;

37. pabrėžia, kad svarbu didinti mažų ūkių pajėgumus, skatinant valstybės ir privačias investicijas, ypač moterims išduodamus mikrokreditus;

38. laikosi nuomonės, kad lėšos, sutaupytos geriau koordinuojant paramą teikiančių šalių veiklą, galėtų, pvz., būti panaudotos NRM priemonėms, o jos savo ruožtu duotų didelę naudą, ir taip būtų sukurtas teigiamas grįžtamasis ryšys;

39. palankiai vertina Komisijos 2013 m. veiksmų plane atsparumui didinti pateiktą pasiūlymą, kad ES kasmet turėtų būti surengtas ES atsparumo forumas; žiūri į tai kaip į galimybę koordinuoti valstybinių institucijų, įskaitant nacionalinius parlamentus ir Europos Parlamentą, privatųjį sektorių ir nevyriausybinės organizacijas bei pilietinę visuomenę, atsparumo didinimo pastangas, siekiant, kad visi bendradarbiaujantys subjektai tinkamai koordinuotų su NRM ir atsparumo priemonėmis susijusią pažangą;

40. ragina stiprinti viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimą NRM ir atsparumo srityse; ragina Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas privačiojo sektoriaus dalyvavimui kuriant paskatas ir tinkamą aplinką privatiems subjektams, siekiantiems pasidalyti savo patirtimi atsparumo didinimo ir rizikos mažinimo srityse; vis dėlto šiuo atžvilgiu primygtinai

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

ragina Komisiją parengti pasiūlymą, kuriuo būtų nustatytos viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės taisyklės, įskaitant socialinio ir ekologinio poveikio vertinimų taisykles, kad būtų išvengta, pvz., konfliktų dėl žemės naudojimo ar konfliktų dėl galimybės naudotis vandeniu pablogėjimo, ypač siekiant apsaugoti smulkiuosius ūkininkus; be to, ragina siūlyti paramą Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybėms tikrinant sutartis su tarptautiniais investuotojais; be to, pilietinei visuomenei prieinamose platformose skatina investicijų ir investicijų tikslų skaidrumą;

41. rekomenduoja stiprinti bendradarbiavimą su ES nepriklausančiomis šalimis, tarptautinėmis ir regioninėmis institucijomis pasirengimo nelaimėms, taip pat reagavimo į nelaimes ir atstatymo joms pasibaigus srityse; remia glaudesnę Komisijos ir Jungtinių Tautų nelaimių mažinimo tarnybos (angl. UNISDR) bendradarbiavimą siekiant tobulinti ES veiklą NRM klausimais;

42. pabrėžia, kad nors ES ir tarptautinės organizacijos per savo programas gali pasiekti pažangos besivystančiose šalyse NRM ir atsparumo srityse, bet pagrindinė atsakomybė užtikrinant savo piliečių saugumą tenka nacionalinėms vyriausybėms, todėl šalys partnerės turi prisiimti tvirtą politinį įsipareigojimą remti ir įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama didinti atsparumą ir NRM priemones;

o

o o

43. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
